

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

*Dvorana Pavla VI.
Srijeda, 15. veljače 2023.*

[Multimedia]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 4. Prvi apostolat

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo naše kateheze. Tema koju smo izabrali glasi: Strast za evangelizacijom, apostolski žar“. Jer evangelizirati nije isto što i reći: „Gle, bla-bla-bla!“ i ništa više. Postoji neka strast koja te svega obuzme: tvoj um, tvoje srce, tvoje ruke, ići... sve, čitava osoba je zahvaćena tim naviještanjem evanđelja i zato govorimo o *strasti evangeliziranja*. Nakon što smo u Isusu vidjeli uzor i učitelja navještaja, prelazimo danas na prve učenike, na ono što su učinili učenici. U Evanđelju se kaže da Isus “ustanovi dvanaesticu – koje prozva apostoli – da budu s njime i da ih šalje propovijedati” (Mk 3, 14), dvije stvari: da budu s njime i da ih šalje propovijedati. Ima jedan vid koji se čini proturječnim: poziva ih da ostanu s njim, a i da idu propovijedati. Čovjeku bi rekao: može ili jedno ili drugo, ili ostati ili ići. Ali, ne: za Isusa nema odlaska bez ostanka i nema ostanka bez odlaska. Nije to lako shvatiti, ali je tako. Pokušajmo shvatiti na što smjera Isus kad to govori.

Prije svega, nema *odlaska bez ostanka*. Prije nego što šalje učenike, Krist ih – kaže se u Evanđelju – „doziva k sebi“ (usp. Mt 10, 1). Navještaj je plod susreta s Gospodinom. Svako kršćansko djelovanje, osobito poslanje, kreće od toga. Ne uči se na nekoj akademiji, to ne! Počinje susretom s Gospodinom. Svjedočiti ga, naime, znači zračiti njime; ali, ako ne primimo njegovo svjetlo, nećemo gorjeti; ako ga ne pohodimo, donosit ćemo same sebe a ne njega – donosim

sebe, a ne njega – i sve će biti uzalud. Isusovo evanđelje može donijeti samo onaj koji je s njim. Tko nije s njim ne može donositi evanđelje. Donosit će ideje, ali ne evanđelje. Jednako tako *nema ostanka bez odlaska*. Nasljedovanje Krista nije intimistička datost: bez navještaja, bez služenja, bez poslanja, odnos s Isusom ne raste. Primjećujemo da Gospodin u Evanđelju šalje učenike prije nego što je dovršio njihovu pripremu: nedugo nakon što ih je pozvao, već ih šalje! To znači da je misijsko iskustvo sastavni dio kršćanske izgradnje. Imajmo, dakle, na pameti ta dva konstitutivna momenta za svakog učenika: ostati s Isusom i ići, poslani od Isusa.

Pozvavši učenike k sebi i prije nego će ih poslati, Krist im upućuje govor, poznat kao “Apostolska besjeda” – tako se naziva u Evanđelju. Nalazi se u desetom poglavlju Matejeva Evanđelja i to je poput „ustava“ *navještaja*. Iz tog govora, koji vam preporučujem da pročitate – to je samo kratki tekst Evanđelja – izvlačim tri vida: *zašto* naviještati, *što* naviještati i *kako* naviještati.

Zašto naviještati? Razlog se krije u pet Isusovih riječi, koje nam je dobro zapamtiti: “Besplatno ste primili, besplatno dajte” (r. 8). Pet riječi. Ali zašto naviještati? Zato što sam besplatno primio besplatno moram i dati. Navještaj ne polazi od nas, nego od ljepote onoga što smo dobili besplatno, bez zasluge: susret s Isusom, upoznavati ga, otkriti da smo voljeni i spašeni. To je tako velik dar da ga ne možemo zadržati za sebe, osjećamo potrebu dijeliti ga, ali na isti način, to jest besplatno. Drugim riječima: imamo dar, zato smo pozvani i mi sami biti dar; primili smo dar i naš je poziv *postati* darom za druge; u nama je radost što smo djeca Božja, treba je dijeliti s braćom i sestrama koji to još ne znaju! To je razlog navještaja. Ići i nositi radost onoga što smo primili.

Drugo: *što*, dakle, naviještati? Isus kaže: „propovijedajte: ‘Približilo se kraljevstvo nebesko!’“ (r. 7). To je ono što treba reći, prije svega i u svemu: Bog je blizu. Ne zaboravite nikada to: Bog je bio uvijek blizu narodu, On sâm je to rekao narodu. Rekao je ovako: „Koji je Bog tako blizu svom narodu kao što sam ja vama?“. Blizina je jedna od najvažnijih stvari kod Boga. Tri su važne stvari: blizina, milosrđe i nježnost. Ne zaboravite to. Tko je Bog? Blizak, Nježan, Milosrdan. To je Božja stvarnost. Mi dok propovijedamo često pozivamo ljude da nešto čine, i to je u redu; ali ne zaboravimo da je glavna poruka da nam je On blizu: blizina, milosrđe i nježnost. Prihvatiti Božju ljubav teže je zato što uvijek mi želimo biti u središtu, protagonisti, skloniji smo činiti, nego pustiti da nas se oblikuje, govoriti radije nego slušati. Ali ako ono što činimo bude na prvome mjestu i dalje ćemo mi biti protagonisti. U navješčaju se, naprotiv, mora dati prvenstvo Bogu: dati primat Bogu, na prvom mjestu Bog, te dati drugima priliku da ga prihvate, da shvate da je On blizu. A ja – iza.

Treće: *kako* naviještati? To je vid na kojem se Isus najviše zadržava: kako naviještati, koja je metoda, kojim se jezikom treba služiti u naviještanju. To je važno: govori nam da je način, stil bitan u svjedočenju. Svjedočenje ne uključuje samo um i govoriti nešto, izricati pojmove: to ne! Ono uključuje sve: um, srce, ruke, sve, tri jezika osobe: jezik misli, jezik osjećaja i jezik djela. Tri jezika. Ne može se evangelizirati samo umom ili samo srcem ili samo rukama. Uključuje sve. A u tom stilu važno mjesto ima svjedočenje, ono kakvo Isus želi. Kaže ovako: „Šaljem vas kao ovce među

vukove“ (r. 16). Ne traži od nas da se znamo hrvati s vukovima, odnosno da se znamo služiti argumentima, uzvratiti i braniti se: to ne. Mi bismo ovako razmišljali: postanimo relevantni, brojni, ugledni i svijet će nas slušati i cijeniti. No, nije tako: šaljem vas kao ovce, kao janjce – to je važno. Ako ne želiš biti ovca, neće te Gospodin obraniti od vukova. Snalazi se kako znaš. No, ako si ovca, budi siguran da će te Gospodin braniti od vukova. Biti ponizni. On od nas traži da budemo takvi, da budemo krotki i da želimo biti nevini, spremni na žrtvu; to zapravo predstavlja janje: krotkost, nevinost, predanost, nježnost. A On, Pastir, prepoznat će svoje ovce i zaštititi ih od vukova. Naprotiv, janjci u vučjem ruhu bivaju otkriveni i rastrgani. Jedan je crkveni otac napisao: „Sve dok smo janjci, pobjeđivat ćemo. Pa i ako nas okruže brojni vukovi, uspjeh ćemo ih svladati. Ali ako postanemo vukovi, bit ćemo poraženi, jer ćemo biti lišeni pomoći pastira. On ne pase vukove, nego janjce“ (Sv. Ivan Zlatousti, *Propovijed 33 na Evanđelje po Mateju*). Ako želim biti Gospodinov, moram pustiti da On bude moj pastir a On nije pastir vukova, On je pastir janjaca, krotkih, poniznih, umiljatih s Gospodinom.

Još malo o tome *kako* naviještati. Upada u oči da Isus, umjesto da govori što ponijeti u poslanje, kaže što *ne* treba ponijeti. Koji put se može vidjeti nekog vjerovjesnika, neku osobu koji se seli negdje drugdje, nekog kršćanina koji za sebe tvrdi da je apostol i da je svoj život predao Gospodinu, a vuče za sobom puno prtljage: ali to nije od Gospodina, Gospodin te oslobađa prtljage i kaže što *ne* treba ponijeti: „Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase, ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa“ (rr. 9-10). Ne nositi ništa. Kaže da se ne oslanjamo na materijalne sigurnosti, da idemo u svijet bez svjetovnosti. Ovo je poruka koju treba prenijeti: u svijet ne idem sa stilom svijeta, ne s vrijednostima svijeta, ne sa svjetovnošću – zato što je za Crkvu pad u svjetovnost nešto najgore što je može snaći. Idem s jednostavnošću. Evo kako se naviješta: pokazivati Isusa više nego govoriti o Isusu. A kako pokazujemo Isusa? Svojim svjedočenjem. I, konačno, ići *zajedno*, u zajednici: Gospodin šalje sve učenike, ali nitko ne ide sam. Apostolska je Crkva potpuno misionarska i u poslanju iznova nalazi svoje jedinstvo. Dakle: ići krotki i dobri kao janjci, bez svjetovnosti i ići zajedno. To je ključ navještaja, to je ključ uspjeha evangelizacije. Prihvatimo te Isusove pozive: neka nam njegove riječi budu referentna točka.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Nadahnjujući se na svetom Ćirilu i Metodu, apostolima Slavena i suzaštitnicima Europe, čiji smo liturgijski blagdan slavili jučer, pozivam vas da svakoga dana svjedočite Evanđelje, šireći oko sebe miris Kristove ljubavi, koji osvaja srca za dobro.

Braćo i sestre, ne zaboravimo dragi i mučenički ukrajinski narod, moleći da uskoro prestanu okrutna trpljenja.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana